

5 Οκτωβρίου 2014

Αγία Χαριτίνη

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Αγία Χαριτίνη

Εορτάζει στις 5 Οκτωβρίου εκάστου έτους.

Όπερ δι' ευχής είχε, σαρκὸς την λύσιν,
Ἰδοὺ δι' ευχής λαμβάνει Χαριτίνη.

Πέμπτην Χαριτίνη εισέδραμεν άστυ Θεοίο.

Η Αγία Χαριτίνη άθλησε επί Διοκλητιανού (284 - 305 μ.Χ.). Υπήρξε δούλη του συγκλητικού Κλαυδιανού (ή Κλαύδιου).

Το 304 μ.Χ. κάποιιο την κατήγγειλαν στο Δομετιανό ως Χριστιανή κι εκείνος την κάλεσε σε ανάκριση παρουσία και του κυρίου της. Όταν η Αγία ομολόγησε μετά παρρησίας την πίστη της στον Χριστό, υπεβλήθη σε φρικωδέστατα μαρτύρια. Της ξύρισαν το κεφάλι αλλά δια θαύματος, αμέσως το κεφάλι της ξαναγέμισε μαλλιά. Έπειτα βάζουν το κεφάλι της σε κάρβουνα αναμμένα και χύνουν από πάνω ξύδι. Κατόπιν καίνε τα πλευρά της με αναμμένες λαμπάδες, και με μια πέτρα στο λαιμό τη ρίχνουν στη θάλασσα. Αλλά και πάλι ο Θεός την έσωσε. Τότε διατάχθηκε να πάει σε πορνείο. Η Χαριτίνη, όμως, προσευχήθηκε, και η αγνή ψυχή της παραδόθηκε πλέον στο ζωοδότη Θεό.

Να σημειώσουμε εδώ ότι η Αγία Χαριτίνη έχει το ίδιο δίστιχο με την Αγία Χαριτίνη που εορτάζει στις 4 Σεπτεμβρίου.

Η αγία Χαριτίνη έζησε τον 3ο αιώνα μ. Χ. Ήταν δούλη κάποιου πλουσίου που ονομαζόταν Κλαύδιος και ο οποίος την εκτιμούσε και την σεβόταν για τον χαρακτήρα της και τα χαρίσματά της. Πραγματικά, ο τρόπος ζωής της την έκανε αξιαγάπητη, επειδή ήταν εργατική, φιλότιμη και συμπεριφερόταν με σεβασμό και αγάπη προς τον κύριό της, αλλά και προς τους συνδούλους της. Δεν άργησε να αποκαλυφθή το γεγονός ότι ήταν Χριστιανή, επειδή αυτό γινόταν φανερό και από την συμπεριφορά της. Ο όλος τρόπος ζωής και συμπεριφοράς της διέφερε από τους ειδωλολάτρες δούλους, οι οποίοι ως επί το πλείστον είχαν αντιπάθεια και μίσος στους κυρίους τους και τσακώνονταν συνεχώς μεταξύ τους. Όταν συνελήφθη η αγία Χαριτίνη, ο Κλαύδιος ενδύθηκε τρίχινο φόρεμα σε ένδειξη πένθους και έκλαιε απαρηγόρητα. Η αγία τον παρηγορούσε και εκείνος την παρακαλούσε να προσεύχεται και να πρεσβεύη γι' αυτόν όταν καταταγή στην χορεία των αγίων Μαρτύρων.

Ο βασιλιάς Δομέτιος, επειδή απέτυχε στην προσπάθειά του να την πείση να αρνηθή τον Χριστό και να θυσιάση στα είδωλα, διέταξε και της ξύρισαν το κεφάλι. Τα μαλλιά της όμως ξαναφύτρωσαν και τότε οργισμένος διέταξε να της βάλουν το κεφάλι σε αναμμένα κάρβουνα και να χύνουν από πάνω ξύδι. Κατόπιν έκαψαν τα πλευρά της με αναμμένες λαμπάδες, αλλά παρέμεινε και πάλιν αβλαβής. Στην συνέχεια, έδεσαν πέτρα στον λαιμό της και την έριξαν στην θάλασσα. Όταν όμως είδε ο τύραννος ότι δεν πνίγηκε όπως αναμενόταν, κατέστρωσε ένα σατανικό σχέδιο. Απεφάσισε να την κλείση σε πορνείο, για να διαφθαρή, να διασυρθή και να

εξευτελισθή. Η αγία προσευχήθηκε θερμά παρακαλώντας τον Κύριο να μη επιτρέψη να γίνη αυτό το ανοσιούργημα και τότε ο Χριστός παρέλαβε αμέσως την αγνή και καθαρή ψυχή της.

Ο βίος και η πολιτεία της αγίας Χαριτίνης μας δίνουν την αφορμή να τονίσουμε τα ακόλουθα.

Πρώτον. Ο τρόπος ζωής και συμπεριφοράς της Αγίας επηρέασε θετικά τον κύριό της σε τέτοιο σημείο, ούτως ώστε να του προκαλέση πόνο και θλίψη η σύλληψη μιας δούλης του. Και μη ξεχνάμε ότι αυτό συνέβη σε μια περίοδο που το δουλεμπόριο ανθούσε και οι δούλοι εθεωρούντο πράγματα, τα οποία μπορούσε ο κύριός τους ανά πάσαν στιγμή να τα χρησιμοποιήσει όπως θέλει. Μπορούσε ακόμη και να θανατώσει τους δούλους του χωρίς να είναι υποχρεωμένος να δώσει λόγον σε κανένα. Αλλά και για τους συνδούλους της υπήρξε παράδειγμα προς μίμηση και είναι πολύ φυσικό οι καλοπροαίρετοι να επηρεάσθηκαν θετικά και να άλλαξαν προς το καλύτερο.

Ο όσιος Αντώνιος ο Μέγας ονομάζει ανθρωποποιούς τους ανθρώπους εκείνους που μπορούν να ημερέψουν τους απαίδευτους, ούτως ώστε να αγαπήσουν τους παιδευτικούς λόγους, αλλά και όσους είναι σε θέση να θεραπεύσουν και να αλλάξουν τους ακόλαστους και να τους κάνουν να αγαπήσουν την αρετή. Και τους αποκαλεί ανθρωποποιούς, επειδή, όπως τονίζει, αναπλάττουν τους ανθρώπους. «Ανθρωποποιός οφείλει λέγεσθαι, ο τους παιδευτούς ημερώσαι δυνάμενος, ίνα λόγων και παιδείσεως ερασθώσι. Τον αυτόν τρόπον και οι τους ακολάστους τον βίον, επί την ενάρητον και Θεώ αρέσκουσιν πολιτείαν μεταρρυθμίζοντες, ανθρωποποιό οφείλουσι λέγεσθαι, ως τους ανθρώπους αναπλάττοντες. Πραότης γαρ και εγκράτεια, ευδαιμονία εστί και ελπίς αγαθή ταις ψυχαίς των ανθρώπων» (Φιλοκαλία, εκδ. «Αστήρ», τόμ. Α΄, σελ. 6). Με αυτήν την έννοια και η αγία μάρτυς Χαριτίνη μπορεί να ονομασθή ανθρωποποιός, όπως άλλωστε και όλοι οι Άγιοι, επειδή ως θεραπευμένοι οι ίδιοι από τα πάθη, έχουν την δυνατότητα να θεραπεύουν και να αναγεννούν πνευματικά τους καλοπροαιρέτους και αγωνιζομένους πιστούς.

Δεύτερον. Ο Θεός επιτρέπει τις δοκιμασίες και τους πειρασμούς για τον καταρτισμό και την σωτηρία των ανθρώπων, αλλά δεν αφήνει να δοκιμασθή κανείς περισσότερο από όσο μπορεί να αντέξει. Επίσης, δεν επιτρέπει στον διάβολο να πειράζει τον άνθρωπο ανεξέλεγκτα, αλλά του θέτει όρους, προϋποθέσεις και περιορισμούς.

Όταν ο διάβολος ζήτησε την άδεια να πειράξει τον Ιώβ, ο Θεός του το επέτρεψε, για να φανερωθή η βαθειά πίστη του Ιώβ και να καταστή υπόδειγμα υπομονής και καρτερίας, αλλά υπό προϋποθέσεις. Του τόνισε ρητά και κατηγορηματικά «τήν ψυχήν αυτού διαφύλαξον». Και στην περίπτωση της αγίας μάρτυρος Χαριτίνης ο Θεός επέτρεψε να πειρασθή και να βασανισθή, για να λάμψη «ως χρυσός εν

χωνευτηρίω» και να καταστή πρότυπο πίστεως, υπομονής και σωφροσύνης, αλλά μέχρι ενός σημείου. Όταν θέλησε ο διάβολος να βλάψη την ψυχή της, τότε επενέβη και την πήρε αμέσως στα ουράνια σκηνώματα, για να μη διαφθαρή, αλλά να διαφυλαχθή η αγνότητα και η παρθενία της. Το γεγονός αυτό φανερώνει στους άλλους και το ότι ο Θεός είναι Εκείνος που κατευθύνει την προσωπική ζωή του κάθε ανθρώπου και φροντίζει επιμελώς για την σωτηρία του χωρίς, ασφαλώς, να παραβιάζει την ελευθερία του, την οποία σέβεται όσο κανείς άλλος.

Υπάρχουν όμως και στην εποχή μας κάποιοι, που επιθυμούν αλλαζονικά να γίνουν θεοί και ανθρωποποιοί χωρίς την Χάρη και την δύναμη του αληθινού Θεού της Αποκαλύψεως και της Εκκλησίας, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται αρκετά προβλήματα στις ανθρώπινες σχέσεις και πολλές κοινωνικές ανωμαλίες. Βέβαια, σκοπός της ζωής του ανθρώπου είναι να φθάση στην θέωση, αλλά αυτό γίνεται με την οργανική ένταξή του στην Εκκλησία και την βίωση ενός συγκεκριμένου τρόπου ζωής και φυσικά με την ενέργεια του Αγίου Τριαδικού Θεού. Γιατί ο Θεός είναι εκείνος που ενεργεί την θέωση και την σωτηρία και ο άνθρωπος συνεργεί.

Με τις πρεσβείες της αγίας μάρτυρος Χαριτίνης, είθε να βιώσουμε και μείς την αυθεντική κατά Χριστόν ζωή, όπως την εκφράζει η Ορθόδοξη Εκκλησία, για να αξιωθούμε να γίνουμε αληθινοί άνθρωποι και ανθρωποποιοί.

Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεία χάριτι, κραταιωθεῖσα, κράτος ἤσχυνας, τῆς δυσσεβείας, Χαριτίνη ὑπὲρ φύσιν ἀθλήσασα ὄθεν χαρίτων πηγὴν ἀδαπάνητον, ὡς γλυκασμὸν ἀναβλύζεις τοῖς κράζουσι. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἱερά Λείψανα: Αποτμήματα του Ἱεροῦ Λειψάνου της Αγίας βρίσκονται στις Μονές Κύκκου Κύπρου και Ἱερουσαλήμ Βοιωτίας.

Ἅγιοι που εορτάζουν: Αγία Χαριτινή (; - 304)

Οπτικοακουστικό Ὑλικό

Ακούστε το απολυτίκιο!

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Αγία Χαριτίνη

Αγία Χαριτίνη

Πηγές: parembasis.gr- saint.gr